

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 98.891 van 17 september 2001
in de zaak A. 91.116/XIV-4110.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat R. BELDERBOSCH,
 kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
 Belgiëlei 15B, bus 10

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE XIV KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 19 april 2000 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 februari 2000 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 13 december 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de beschikking van 8 mei 2000 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 8 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 juni 2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HAEGEMAN die, loco Advocaat R. BELDERBOSCH verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur Fr. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van XXX nationaliteit, is in België binnengekomen op 1 augustus 1999 en heeft zich op 2 augustus 1999 vluchteling verklaard. Tijdens het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken maakt verzoeker gebruik van het R., met behulp van een tolk.

1.2. Op 13 december 1999 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

1.3. De beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 februari 2000 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 13 december 1999 tot weigering van verblijf luidt als volgt :

"(...)

Betrokkene werd verhoord op 18 januari 2000 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de R. taal machtig is.

Betrokkene, een XXX staatsburger, zou sinds 1997 in zijn land van herkomst vervolgd worden door een beweging met de naam 'B.'. De problemen van betrokkene zouden begonnen zijn in mei 1997 in T.I, na een bijeenkomst van XXX Nationale Assemblee / XXX Nationale Zelfverdediging (XNA/XNSO), waarvan betrokkene beweert actief lid te zijn.

Betrokkene en vriend ('I.') zouden toen door leden van B. gevraagd zijn reclame te maken voor de rekrutering van vrijwilligers om in het R.-T. conflict aan de zijde van de T. te gaan vechten. Betrokkene en I. zouden geweigerd hebben. In juni 1997 zouden betrokkene en I. na hun werk bedreigd en afgeranseld zijn door dezelfde vijf mannen van B.. Betrokkene en I. zouden na een korte opname in het ziekenhuis klacht hebben ingediend bij de politie. Deze zou hun klacht niet aanvaard hebben en hen gezegd hebben 'hun er niet mee te moeien'. Tijdens zijn verlof, op 21 september 1997 zou betrokkene, op aanraden van de ondervoorzitter van XNA/XNSO (B. V.), gevlucht zijn naar P. en er een tijdje in voedingswaren gehandeld hebben. Na zijn terugkomst uit P., op 5 november 1997, zou betrokkene op een dag gezien hebben dat zijn huis vernield was. De dag erna zou betrokkene geïntimideerd zijn door de 5 mannen van B.. Betrokkene zou toen bij zijn grootmoeder in T. ondergedoken zijn. Leden van B. zouden hem daar echter gevonden hebben waardoor betrokkene, op 23 januari 1998, opnieuw naar P. zou zijn

gevlucht. In april 1998 zou betrokkene terug naar XXX zijn gegaan en zou er tot 25 december 1998 geen problemen meer hebben gehad. Op 21 oktober 1998 zou de auto van I. in brand zijn gestoken door leden van B.. Op 25 december 1998 zouden betrokkene en I. ontvoerd en bedreigd zijn door de vijf mannen van B., met als doel hen een contract te laten tekenen om als vrijwilliger aan de zijde van de T. te gaan vechten. In de nacht van vier op vijf maart 1998 zouden betrokkene en I. ontsnapt zijn. Ze zouden zijn opgevangen door 'V.', die hen zou aangeraden hebben te vluchten. Betrokkene zou echter, tot eind april 1998, opgenomen zijn in het ziekenhuis. Vanaf mei 1998 zou betrokkene voor 'B.' beginnen werken zijn. Op 15 juni 1998 zou de auto van B. onder vuur genomen zijn. B. zou om het leven gekomen zijn, betrokkene, die de chauffeur beweerde te zijn, zou ongedeerd gebleven zijn. Betrokkene zou drie à vier dagen vastgehouden zijn door politie in verband met deze zaak. Betrokkene verklaart dat er geen concrete resultaten zijn geboekt omdat de politie niets zou hebben gedaan. Op 19 juni 1998 zou betrokkene een anonieme dreigbrief hebben gekregen met de boodschap dat hij moest zwijgen. Dezelfde dag zou betrokkene gevlucht zijn naar O. (bij K.). Op 15 juli 1998 zou betrokkene naar P. gevlucht zijn om op 25 juli 1998 via Duitsland naar België te vluchten. Op 2 augustus 1998 heeft betrokkene asiel aangevraagd bij de Belgische autoriteiten. Betrokkene is in het bezit van een rijbewijs.

Vooreerst stelt betrokkene dat zijn problemen begonnen zijn na een samenkomst van XNA/XNSO, en dat B. misschien wel een organisatie is met dezelfde doelstellingen als XNA/XNSO. Geconfronteerd met een aantal kennisvragen in verband met XNA/XNSO, kan betrokkene zeer weinig concrete gegevens aanbrengen. Zo weet betrokkene niet voor wat 'XNA' staat. Wanneer hij geconfronteerd werd met namen van weekbladen van XNA-XNSO kan hij deze niet thuisbrengen, nochtans bestonden deze toen hij lid werd van XNA-XNSO. Betrokkenes beweringen in verband met zijn actief lidmaatschap bij XNA/XNSO en de hieruit vloeiende problemen moeten dan ook sterk in twijfel worden getrokken.

Een aantal tegenstrijdigheden tussen betrokkenes opeenvolgende verklaringen zijn ook van die aard dat aan de algemene geloofwaardigheid van het relaas moet getwijfeld worden. Zo verklaart betrokkene voor het Commissariaat-generaal dat hij voor het eerst aan- gesproken is door B. in mei 1997, terwijl hij voor (de) Dienst Vreemdelingenzaken dit gesprek situeerde in oktober 1998. Ook de datum van de ontvoering verschilt (15 december 1998 bij het Commissariaat-generaal, 21 december 1998 bij (de) Dienst Vreemdelingenzaken). Ook verklaarde betrokkene dat hij op een dag ging werken en zag hoe zijn huis vernield was. Eerder in het interview verklaarde betrokkene echter dat hij na zijn terugkeer uit P. niet meer gewerkt had.

Er moet ook opgemerkt worden dat B. heel veel moeite deed en veel misdadige feiten pleegde om betrokkene te 'overtuigen' om aan hun zijde in T. te gaan vechten. Deze disproportionele vervolging is dan ook weinig geloofwaardig. Het is immers niet aannemelijk dat betrokkene van enig militair nut voor B. zou zijn, wanneer hij niet vrijwillig en uit ideologische overtuiging zou gaan vechten. Betrokkene brengt zelf ook geen elementen aan waaruit zou blijken dat hij bepaalde kwaliteiten bezit waardoor hij zo gegeerd zou zijn door B.. Bovendien had de vermeende recrutering door B. plaats op een moment (1997-1998) dat het R.-T. conflict nog niet opnieuw begonnen was. In die periode was er dus geen reden waarom B. gelast was met de recrutering van militairen om in T. in te zetten. Bijkomend is het zeer onwaarschijnlijk dat een onbekende groepering verschillende leden van een goed georganiseerde paramilitaire groepering (bron: A. Wieringa, Macht en Onmacht. Extreem-rechts in XXX. In: Oost-Europese Verkenningen, 1996) kon terroriseren en betrokkene geen hulp inroept binnen XNA/XNSO.

Gezien de onwaarschijnlijkheden en tegenstrijdigheden in betrokkenes verklaring kan er geen geloof gehecht worden aan zijn vluchtrelaas.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is, omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de

Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 13 december 1999.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.

(...).".

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat, wat de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, de verzoekende partij het volgende middel uiteenzet :

"MIDDELEN TOT NIETIGVERKLARING

Schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van administratieve bestuurshandelingen.

De bestreden beslissing wordt vooreerst gemotiveerd door de overweging dat verzoeker geconfronteerd werd met een aantal kennisvragen i.v.m. XNA/XNSO, maar zeer weinig concrete gegevens zou aanbrengen, waaruit dan de conclusie wordt afgeleid dat het actief lidmaatschap bij XNA/XNSO van verzoeker en de hieruit voortvloeiende problemen sterk in twijfel moeten worden getrokken.

Verzoeker verklaart weliswaar dat hij actief lid was van XNA/XNSO, maar uit zijn interview op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen blijkt duidelijk dat hij op zeer laag uitvoerend niveau ingeschakeld was in de werking van XNA/XNSO.

Zo verklaart hij dat zijn functie deze van bewaker was tijdens toespraken, dat hij bepaalde taken moest uitvoeren, zoals het vervoer van documenten, het verspreiden van pamfletten en het verzamelen van mensen (pag. 9).

Bovendien ging verzoeker als chauffeur werken bij B., de tweede in bevel van de organisatie XNA/XNSO, wat ook een louter uitvoerende taak van laag niveau is.

Het is vanzelfsprekend dat verzoeker als louter uitvoerder op een laag niveau, niet volledig op de hoogte is van de bredere politieke context van zijn activiteiten.

Sommige kennisvragen kon hij aldus niet beantwoorden, maar andere dan weer wel, zoals bvb. voor wat de afkorting XNSO staat.

Verder is de bestreden beslissing gemotiveerd door de overwegingen dat er een aantal tegenstrijdigheden zouden zijn tussen verzoekers opeenvolgende verklaringen.

Vooreerst brengt de bestreden beslissing naar voor dat hij voor het Commissariaat-generaal verklaard zou hebben dat hij voor het eerst aangesproken is door B. in mei 1997, terwijl hij voor de Dienst Vreemdelingenzaken dit gesprek situeerde in oktober 1998.

Verzoeker heeft voor de Dienst Vreemdelingenzaken zijn verhaal op een later punt beginnen te vertellen m.n. op het punt toen hij reeds voor de tweede maal uit P. naar XXX was teruggegaan en hij opnieuw problemen heeft gekend met de leden van B..

In zijn verklaring voor de Dienst Vreemdelingenzaken zegt verzoeker dat in oktober 1998 onbekenden hem en zijn vriend I. S. kwamen opzoeken, en verhaalt hij dat op het eind van oktober de auto van Igor werd in brand gestoken.

Voor het Commissariaat-generaal geeft verzoeker daarbij nog een hele voorgeschiedenis, met een eerste contact met de beweging B. in mei 1997, waarna, zoals hij vertelt, hij tweemaal naar P. gaat.

Eind 1998 krijgt hij dan opnieuw problemen met B., en, net zoals voor de Dienst Vreemdelingenzaken, situeert hij dan het in brand steken van de auto van I. eind oktober 1998.

Er is dus geen tegenstrijdigheid, maar gewoon het fenomeen dat verzoeker zijn verhaal bij zijn eerste verklaring voor de Dienst Vreemdelingenzaken op een later punt inzet, zoals hij zelf in het interview voor het Commissariaat-generaal aangeeft (pag. 23).

Verder stelt de bestreden beslissing dat de datum voor de ontvoering die verzoeker opgegeven heeft verschilt, m.n. bij het Commissariaat-generaal situeert hij de ontvoering op 15 december 1998, en voor de Dienst Vreemdelingenzaken zou hij deze situeren op 21 december 1998.

Verzoeker meent dat hij zich in zijn verklaring voor de Dienst Vreemdelingenzaken moet hebben vergist in de datum, en dat het toch meer dan begrijpelijk is dat hij al eens een fout van 6 dagen kan maken in een chronologie van talrijke en verwarrende gebeurtenissen.

Tenslotte brengt de bestreden beslissing als vermeende contradictie naar voor dat verzoeker zou verklaard hebben dat hij op een dag ging werken en zag hoe zijn huis vernield was, terwijl hij eerder in het interview verklaarde dat hij na zijn terugkeer uit P. niet meer gewerkt had.

Toen verzoeker 'eerder in het interview' verklaarde dat hij na zijn terugkeer uit P. niet meer gewerkt had, dan moet dit zeker worden opgevat in de zin dat verzoeker verklaard heeft niet meer hetzelfde werk te hebben verricht als hij in Polen deed, m.n. handel in voedingswaren.

Geconfronteerd met de vraag waarvan hij dan heeft geleefd in XXX na 5 november 1997, verklaart hij dat hij goederen aankocht in P. bestemd voor XXX, wat uiteraard op arbeidsactiviteit slaat.

Er kan dus van contradicties geen sprake zijn.

Tenslotte wordt de bestreden beslissing gemotiveerd door de overweging dat moet opgemerkt worden dat B. heel wat moeite deed en veel misdadige feiten pleegde om betrokkene te 'overtuigen' om aan hun zijde in T. te gaan vechten; dat deze disproportionele vervolging dan ook weinig geloofwaardig zou zijn en het immers niet aannemelijk is dat verzoeker van enig militair nut voor B. zou zijn, wanneer hij niet vrijwillig uit ideologische overtuiging zou gaan vechten; dat verzoeker zelf ook geen elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat hij bepaalde kwaliteiten bezit waardoor hij zo gegeerd zou zijn door B.; dat bovendien de rekrutering door B. plaatsvond op een moment (1997-1998) dat het R.-T. conflict nog niet opnieuw begonnen was, en dat in die periode er dus geen reden zou geweest zijn waarom B. gelast was met de rekrutering van militairen om in T. in te zetten; dat het bijkomend zeer onwaarschijnlijk is dat een onbekende groepering verschillende leden van een goed georganiseerde paramilitaire groepering kon terroriseren en dat verzoeker geen hulp inroept binnen XNA/XNSO.

Verzoeker brengt naar voor dat, zoals hij in het interview voor het Commissariaat-generaal gesteld heeft, het niet uitgesloten is dat XNA/XNSO zelf via de mensen van B. mensen voor de oorlog in T. trachtte te rekruteren (pag. 17).

De ideologie van B. zou zeer dicht bij deze van XNA/XNSO gelegen hebben.

Vermits het niet voor de hand ligt dat mensen zuiver op basis van hun overtuiging kunnen worden gemotiveerd om zich in een wreedaardige oorlog te storten, is het zeer goed mogelijk dat om dit doel te bereiken, op de meest gewelddadige pressie een beroep wordt gedaan.

Dat op dat ogenblik geen R.-T. oorlog bezig was, is minder relevant, gezien het conflict tussen R. en T. steeds is blijven smeulen en, zoals verzoeker zelf in zijn interview aangeeft (pag. 17), de rekrutering gebeurde in het kader van de voorbereiding van de volgende oorlog.

Om deze redenen is de beslissing onvoldoende gemotiveerd..";

2.2. Overwegende dat in het middel de verzoekende partij aanvoert dat de bestreden beslissing de motiveringsplicht schendt en dit omwille van het feit dat hij op bepaalde kennisvragen niet zou kunnen antwoorden en er tegenstrijdigheden aanwezig zijn

in zijn verklaringen, wat niet het geval is; dat met betrekking tot de kennisvragen verzoeker ter verdediging opwerpt dat hij slechts uitvoerende taken had op een laag niveau en aldus niet op de hoogte was van de bredere politieke context van zijn activiteiten; dat dit vrij ongeloofwaardig klinkt als verdediging; dat indien verzoeker belast was met uitvoerende taken, waaronder het uitdelen van pamfletten en het verzamelen van mensen, dan moet verzoeker minstens op de hoogte zijn geweest van de algemene beleidslijnen van de groep/partij voor wie hij dit deed; dat het feit dat betrokkene hier de namen van enkele weekbladen van zijn beweging niet kent ten zeerste de verwondering mag opwekken, aangezien hij toch instond voor het verspreiden van pamfletten en andere documenten; dat in de motivering van de bestreden beslissing verder volgende tegenstrijdigheden ter sprake komen : tijdstip dat verzoeker voor de eerste maal werd aangesproken door B., de datum van zijn ontvoering, het feit of verzoeker na zijn terugkeer uit P. nog had gewerkt; dat tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aan verzoeker expliciet werd gevraagd hoe hij de tegenstrijdigheid tussen zijn verklaringen met betrekking tot de problemen met B. verklaart; dat hij hierop antwoordde dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken enkel de gebeurtenissen van de vorige twee jaar mocht vertellen; dat als reactie hierop de ondervrager op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelt dat 1997 (datum die hij tijdens het interview op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen had opgegeven als begin van zijn problemen) in deze tijdspanne valt, waarop verzoeker geen verder antwoord geeft; dat met betrekking tot de ontvoering van verzoeker kan worden vastgesteld dat verzoeker tijdens de verhoren in deze procedure inderdaad twee verschillende data heeft opgegeven, zoals correct wordt aangegeven in de bestreden beslissing; dat, met betrekking tot de beroepsactiviteiten van verzoeker kan worden opgemerkt dat hij tijdens het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken eerst verklaarde na 5 november 1997, terugkeer na de vlucht naar P., niet meer in de XXX te hebben gewerkt; dat vervolgens verzoeker tijdens hetzelfde verhoor heeft verklaard dat hij nog werkte nadat hij terugkwam uit P. en vervolgens zag dat zijn huis vernield was; dat, gelet op de voorliggende redenen logischerwijze kan geconcludeerd worden dat de bestreden beslissing afdoende gemotiveerd is; dat de al dan niet-geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen omtrent de recrutering van vrijwilligers voor het T. conflict dan ook als een overtollig motief dient te worden beschouwd; dat het eerste middel niet ernstig lijkt;

3. Overwegende dat niet is voldaan aan één van de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven-
tien september tweeduizendeen, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.